

Za rešitev iz smrtne nevarnosti o priliki lanske povodni na Koroškem so bili od ces. kr. koroške železne vlade obdarovani sledeči srčni možje: Henrik Weil v Zavodnju, Janez Krammer in David Hutter v Ober-Allachu, Jožef Wohlmuth v Noči, Lorenz Mann v Ukvah, Miha Hopfgartner in Jakob Ebner v Zaberdski vasi. Vsak imenovanih prejel je 25 kron, sicer majhen znesek, tem večje pa je častno pripomnjanje za njih neustrašljivost in srčnost. Slava jim!

Grozovit čin prazne vere. Nedavno so pokopali v Terpestu na Ogrskem (komitat Bihar) nekega kmeta po imenu Vigjikan. Čez nekoliko dni začeli so judje govoriti, da so tu in tam videli duh mrtvega, in da ta duh krave zacoprjuje, ki dajejo že nekaj časa krvavo mleko. Da bi temu konec storili, zbralo se je nekaj možkih, šli so po noči na britof, izkopali Vigjikana, izdrli mu srce ter isto na veliki križ sredi pokopališča pribili. Oblast je o tem skrunjenju zvedla, ter bo stvar natanko preiskala, skrunjenca pa gotovo ostro kaznovala.

Razstava nevest. V velikem mestu Novi York v Severni Ameriki so upeljali v novejšem času stalno razstavo takih deklet in vdov, ki se želijo v kratkem omožiti. Amerikanci so namreč jako praktični ljudje, ki so posebno varčni s svojim časom. Pravijo: čas je denar, in zato ga tudi kolikor mogoče najbolje izkoriščajo; še toliko časa si ne vzamejo, da bi si poiskali neveste. Izmislili so si toraj razstavo možitvenih žensk. Možki, ki si želi soproge, gre na dotično razstavo, zbere si izmed navzočih žensk tisto, ki mu ugaja, poda se žnjo takoj k prodajalcu poštstva in družih reči, ki se pri gospodinjstvu rabijo, gre potem pred sodnika, ki dotični par takoj poroči, brez da bi bilo treba stariše ali druge sorodnike za svet vprašati ali celo za dovoljenje prositi. — Bužarona to gre naglo!

V nemški Afriki so se vzdignili Hotentotje in neko drugo ljudstvo z imenom Herero proti svojim gospodarjem Nemcem. Akoravno ta ustaja bržkone ne bode imela nobenega uspeha, vendar bode povzročila Nemčiji precej neljubih stroškov in izgube na vojakihi, predno se bodo ustajniki do dobra užugali.

Med Rusi in Japonci v iztočni Aziji je položaj tako napet, da je le čudež, ako še dozdej ni izbruhnil grozovit boj.

Roparji so oplenili poštni voz blizu mesta Wai-zen na Ogrskem ter ubili kočijaža in pošto spremlja-jočega uradnika. Ugrabili so veliko denarja.

Sedem oseb se je zadušilo v Przerozlu v Galiciji. Zvečer so zaprli cev pri peči, zjutraj pa so bili vsi mrtvi.

Iz prevelikega veselja umrl je neki Ivan Jancsu v Ujhely-u na Ogrskem. Vrnil se je namreč zaradi domotožja domu, ko je pa svojo družino zagledal, se

je tako vzradostil, da ga je zadela srčna kap in bil revež pri priči mrtev.

Zaklad našel je neki kmet v Montromblu na Francoskem. Izkopal je staro hruško, med koreninami pa našel lonec napolnjen s samimi zlati, v vrednosti okoli 25-tisoč kron. Polovico dobi ta kmet, drugo polovico pa potegne država.

Polom na polom. Zopet je pogorela posojilnica in sicer v Novem Buzlavu na Češkem. Primanjkljaja je 110.000 kron. Prizadeti so večinoma nižji stanovi ljudstva.

Zastrupila se je iz ljubostumnosti v Gutštajnu na Koroškem hči Jož. Kleinlecherja, p. d. Tarolc. V mleku je namočila 7 škatljic žveplenk ter nato isto popila. Urno došli zdravnik ji ni zamogel življenja rešiti in tako je morala deklica po hudih bolečinah umreti.

Bivši menih — roparski morilec. V Bayeuxu na Francoskem je menih Commun razpuščenega reda umoril in oropal neko pobožno, staro gospodično. Commun je bil svoječasno v prisilni delavnici, a ko so ga iz nje izpustili, začutil je v sebi poklic za meniha. Sprejeli so ga v samostan ter mu kmalu izročili tudi pouk otrok. Najprvo je učil v Havru, pozneje v Bayeuxu. Cele noči se je vlačil s slaboglasnimi ženskami okoli. Sedaj pa je celo zamenjal molitvenik in rožni venec z bodalom in revolverjem.

Olomuški nadškof dr. Kohn se bode odstavil. V Rimu premišlujejo, kako se bi zamoglo to zgoditi brez velikega trušča. Naš cesar se je celo razburil, ko je zvedel, da se je nadškof potegnil za znanega šolskega nadzornika, duhovnika Postulko, ki je bil zapleten v razne pikantne reči. Cesar je zahteval, da se proti temu nadškofu porabijo vsa diplomatična sredstva.

Odkritosrčnost. Učitelj vpraša učenca: „Kdo ti je nalogo napisal, Jurček?“ Učenec: „Moj oče.“ Učitelj: „Vso?“ Učenec: „Ne vso, jaz sem jim pomagal.“

Gospodarske stvari.

Varujmo našo perutnino v sedanjem zimskem času pred mrazom. Daje naj se ji v jutro topla piča, ne premrzla voda, in v prav hudem mrazu naj se še celo zrnje, ki je perutnini namenjeno, nekoliko segreje. — Nekateri neusmiljeni ljudje imajo perutnino čez zimo v malih, tesnih kurnikih, ki niso veliko večji od kletke, zapreto, kar dela ubogim živalim veliko trpljenja. Ako se zamore perutnina čez zimo bolje gibati in razbrskavati, začne mnogo popreje jajca nesti, kakor če je v tesnem prostoru zapreta. Tudi mraz ji močno škoduje.

Konjerejcem. V neki seji kmetijskega okrajnega društva v Mühlhausnu na Turingiškem je konjski nadzdravnik Konce opozoril poslušalce na „grehe kmetov nad svojo živino“, posebno pa je razpravljal o nekaterih nedostatkih gledé krmljenja, postrežbe in reje konjev. Rekel je: Kmet redi sedaj svoje konje čisto napačno; nasteljo čez dan navadno odpravi, jo potisne pod jasli ali pa jo kam drugam v stran spravi in konji morajo celi dan na trdih tleh v svojih iztrebkah stati, ker po zimi je navadno manj vožnje in zato jih tudi redkokedaj vprežejo. Da bi kmet konje včasih na izprehod peljal, to mu še na misel ne pride in čestokrat se tudi sliši malomarni izgovor, da „k temu nima časa“. Pri vsem tem pa se še nekateri kmet čudi, ako mu konj zboli, ako dobi mehka kopita ali gobave kosti. Temu je kmet sam kriv. Konj, kakor vsaka druga žival potrebuje pred vsem svitlobe in gibanja, posebno na prostem. V prvi vrsti moramo na to gledati, da se držimo tega pravila pri vzreji žrebet, sicer grešimo nad živalimi. Kdor pravi, da k temu nima časa, ta ni moder gospodar. Čas si mora vzeti za taka opravila, sicer je mučitelj živali in sovražnik svojega dobička. Pomisli naj, da konj ni prašič, ki se najbolje obredi, ako mirno v hlevu leži.

Izvažanje gnoja. Nekateri kmetje imajo to slabo navado, da pustijo na gnojišču veliki kup gnoja čez zimo ležati, kateremu pa še vedno dodavajo. Gnoj se začne v sredi pariti ali plesniti, kakor se pravi, „vžge se“ in potem nima tiste vrednosti, kakoršne od dobrega mastnega gnoja zahtevamo. Dobro je toraj, ako ga po zimi na njive spravimo. Naredijo se ondi srednje veliki kupi, ki se potem pred oranjem razvozijo. Po zimi imamo k takemu delu dovolj časa, pri tem pa živina malo na prosto pride, kar ji dobro dene, opravimo pa tudi že nekaj dela, ki bi nam morebiti spomladi napravljalo neprijetno zamudo.

Porodna ali mlečna mrzlica pri svinjah se kaže v veliki utrujenosti in trepetanju po porodu, svinja težko diha, ne žre rada, pač pa mnogo pije. Ta bolezen je jako nevarna. Polagoma se loti svinje huda vročica, zasušenje, slabost v zadnjem delu života in vimen postane vel ali pa začne otekati. Žival pogostoma v 18—20 urah pogine. Vzrok tej bolezni je prehlajenje ali pa, da se je dalo svinji kratko pred porodom ali pa urno po njem preveliko jesti. Pri tej bolezni se mora nemudoma živinozdravnik poklicati in dobro je, ako se svinji do njegovega prihoda da malo z vodo pomešanega ali pa kislega mleka, zmetkov, sirovke ali pa v vodi pomešanih otrobov, nekaj žlic Glauberjeve soli, da se zamore žival iztrebiti. Na trebuh (vimen) se naj privežejo topli obkladki in dobro je, ako se žival po presledkih pomolze in kolikor mogoče mleka iznebi. Pa tudi potem ko je največja nevarnost že prestana, je dobro, da se daje svinji le lahko prebavljiva, redka piča in da je pri miru in na toplem.

Kako se meso naglo skuha. Ko se je meso že nekaj časa kuhalo in so se pene posnele, prilije se nekaj žganja. Na 1½ kile mesa se vzame ena kavna

žlica žganja. Na ta način postane tudi trdo in staro meso mehko in dobro.

Žaltavo (žarko) olje. Čestokrat se gospodinje jezijo, da jim je olje postalo žaltavo ali žarko, ne-
užitno. Da se to zabrani, pridene se naj vsaki steklenici (flaši) olja nekaj kapljic solitrovega cvetu (Salpetergeist).

Pisma uredništva.

Dopisnik v Pilštanju. Pustite dotičnika raje v miru ter si mislite, da ne zna bolje.

Dopisniku iz Zaverča. Prosimo Vas, pritožite se o tej zadevi gosp. nadučitelju, ker Vaša pritožba je opravičena. To ne gre, da bi uboga šolska mladina v sedajnem mrazu tako daleč v šolo prišla, pa bi dotični g. učitelj po svojih opravkih odpotoval in otroci bi se morali brez poduka spet domu vrniti.

Dopisnik od Sv. Jerneja Pri Konjicah. Preosebno, prosimo kaj drugega.

Dopisnik od Sv. Petra na Vašinah (Wailersberg). Ne zamerite, ni mogoče, deloma pa je tudi prepozno. Pozdrav.

J. K. pri Mali nedelji. Pritožite se v zadevi kmetske zadrage pri okrajnem glavarstvu v Ljutomeru, ki bode Vaši želji rado ustreglo.

J. P., kaplan v Kamnici pri Mariboru. Poboljšajte se, ker inace bomo priobčili še dva dopisa, ki sta nam došla istočasno z Vašim »popravkom« in ki Vašo postopanje jako lepo označujeta.

L. F. pri Sv. Antonu v Slov. Gor. Ne pečajte se nadalje s tem gospodom, ako treba, storili bojo to sedaj št. Iljčani.

A. W. v Tresternici. Take osebne stvari ne moremo priobčiti; sploh dotičnika nista samostalna moža, toraj ni vredno, se ž njima pečati. Kaj drugega!

Dopisniku iz Kranjskega. V tej obliki ni mogoče. Shranili smo v črno škatljo.

Dopisnikom iz Moravec naznanjamo, da se imate v Vaši zadevi do dotičnih okrajnih zastopov obrniti, ker so ti v prvi vrsti poklicani, omenjene nedostatke odstraniti. Ta nasvet smo za Vas dobili od veljavne in merodajne strani.

Večim dopisnikom. Ni mogoče, vsem na enkrat ustreči, prosimo potrpljenja, polagoma pridejo vsi na vrsto.

Loterijske številke.

Gradec, dne 2. januarja: 89, 63, 31, 74, 69.

Trst, dne 24. decembra: 38, 40, 85, 44, 29.

Pri zdravljenju različnih ran se mora paziti, da se rana šele takrat zaceli, ko se je že odstranilo iz nje vse nezdrave dele. Kratko povedano, rana se mora obvarovati pred vsako nesnago in se mora uporabljati za obvarovanje pred vnetjem sredstvo, ki hladi in olajšuje bol. Staro dobro domače sredstvo, ki k temu dobro služi, je najbolj znano »praško domače mazilo« iz lekarne B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. To sredstvo se dobiva tudi v tukajšnji lekarni gosp. Ign. Berkalka. — Glej inserat.

Iz deželne hiše. Z ozirom na ugoden uspeh, ki se je skoz sejanje po ces. kr. dvornem svetovalcu dr. Teodoru vitezu Weinzierlu sestavljenih travniških mešanic pri pridelovanju krme dosegel, namerava deželni odbor kakor poprejšna leta, tudi v spomladi l. 1904 štajerskim kmečkim posestnikom priložnost dati, da si zamorejo te mešanice kolikor mogoče po zizki ceni priskrbeti. Natančneje razjasnilo podaje zadej inserat »Razglas« Štajerskega deželnega odbora.

Ena najkrasnejših pridobitev za zdravje in blaginjo je izvestno slastna kava, ki si je, izdelana po Kathreinerjevem načinu, danes že osvojila ves omikani svet in sosebno skoro vsako družinsko mizo. Zakaj kot rodbinska kava ima zmes iz brezprimerne prednosti glede okusa, zdravja in prihranka, da jo ne sme prezirati nobena skrbna gospodinja. Fini vonj po zrnatih kavi, ki daje Kathreinerjevi Kneippovi sladni kavi posebno priznanje, povišuje kot primes priljubljeni okus zrnate kave: